

Astăzi *este
despre* astăzi

MIRELA RETEGAN

Cuprins

PARTEA I: ...*astăzi e și despre ropotul vieții, despre imaginea din oglindă, despre fantomele trecutului și despre iubire*

Astăzi e despre astăzi / 7

Totul este despre mine / 8

Dintr-o revoluție în alta / 10

Prima primăvară din restul celor mai frumoase / 12

Primăvara începe cu mine. Pur și simplu! / 14

„Fericirea are chipul tău“ / 14

Dumnezeu are grijă de cei care se lasă în grija lui / 15

Caută motive să fii fericit,
nu motive de nemulțumire! / 16

Care ți-e ieșirea de siguranță? / 18

Încarcă-ți bateriile cu energia potrivită! / 19

Nu mă mulțumesc cu ce am,
ci mulțumesc pentru ceea ce am / 21

Nu te mulțumi cu jumătăți de măsură! / 23

Rămâi cine ești! Nu fi cine vor ceilalți să fi! / 25

Sunt Mirela și sunt dependentă de telefon / 26

Fiecare merge pe culoarul lui / 27

Trăiește momentul, nu trage de el până se rupe! / 30

Eu nu vreau să fiu slabă / 31

Uite ce mamă frumoasă are copilul ăla! / 31

Învăț să spui „nu“ la fel de bine
cum știi să spui „da“! / 34

Nu pierde vremea... / 36

Specializează-te în ce-ți place cel mai mult să faci! / 38

Dacă ai fi a mea, aș umple cerul cu „te iubesc“ / 40

Când un bărbat iubește o femeie... / 41

Când nu mai ești, anunță-mă și pe mine! / 42

Nu sunt nici singură, nici divorțată. Sunt liberă! / 43

Nu confunda peticul cu păturica! / 45

Nu o să mai trec prin asta niciodată! / 46

Nu umbla cu iubirea vopsită! / 47

Oamenii se despart pentru că nu se mai suportă,
nu pentru că nu se mai iubesc / 48

Ține departe fericirea ta de nefericirea ei! / 51

Vreau o iubire pur și simplă! / 52

De ce umblă oamenii creanga
atunci când au cuiburi? / 53

Ce-și spun doi oameni
când se văd pentru ultima oară / 54

Din viață nu te scapă nimeni.
Doar ea îți poate scăpa printre degete! / 56

Crește-ți cu răbdare părinții! / 59

În ce ți-ai pus toată credința? / 60

Îmi plac bărbații tăi / 61

Nu am mai fost singură de douăzeci de ani / 64

Întinde-mi mâna, nu-mi da brânci! / 65

Deosebește-i pe cei care te iubesc
de cei care doar te plac! / 67

Cineva care ți-e dator nu are cum să te iubească / 70

Ce face diferența? / 71

De ce nu mă place toată lumea? / 72

Hai să ne facem de râs împreună! / 75

Încrederea nu se câștigă, dar se poate pierde / 77

Dacă mă deranjează paiul din ochii mei,
nu mai am timp de bârnele din ochii altora / 78

Scapă de cerșetorii de atenție! / 79

Scapă de oamenii și de lucrurile
care îți mănâncă viața! / 81

Sunt câțiva oameni pe care aș vrea să-i cunosc
și foarte mulți pe care îi cunosc degeaba / 84

PARTEA II: ...*astăzi e, mai ales, despre copii, dar și despre părinți*

Atenția unui copil se câștigă,
nu se cere imperativ / 89

Când părinții se despart,
inima copilului se rupe în două / 90

Cere-i voie copilului tău să vorbești în numele lui! / 92

Când un copil te alungă, el vrea, de fapt, să rămâi / 95

Copiii care se nasc în aceste vremuri
sunt copii doriți / 97

Copiii cresc cu părinții.
Cei care cresc lângă părinți cresc singuri / 98

Copilul tău s-a descurcat singur în uter.

Sigur se va descurca și printre oameni / 100

Copiii care nu au Facebook pentru că

le-au interzis părinții au, de fapt, conturi false / 102

Copilul tău nu e un produs de vânzare / 104

Crește-l să fugă spre tine, nu de la tine / 106

Cucerește-ți copilul, nu-l cotropi! / 108

Cum a ajuns câinele Mayei

personaj în Gașca Zurli / 110

Dacă vrei un copil bun, fi un părinte bun / 111

De câte ori pe zi te gândești la copilul tău? / 112

De ce nu vor copiii să li se spună

povestea de seară pe întuneric? / 114

Draga mea învățătoare / 115

E atâta tristețe în ochii copiilor

ai căror părinți nu ajung la serbări! / 118

Eu nu am avut Gașca Zurli când Maya era mică.

Noi am avut *Numai iubirea* / 121

Fii oglinda bună în care privește copilul tău! / 122

Fii umbra lui, și nu cârligul de care stă agățat! / 124

În mintea copiilor nu există lucruri rele.

Există doar lucruri bune făcute greșit / 127

Înlocuiți „fi cuminte“ cu „fi fericit“! / 129

Lăsa-le copiilor loc să se răzgândească! / 131

Nimeni nu are dreptul să-ți rănească copilul.

Dacă se întâmplă, ai obligația să-l aperi / 132

Nu condiționați cadourile copiilor

în funcție de rezultate / 135

Nu pot copiii să greșească
atât cât pot părinții să ierte / 136

Nu trebuie pedepsiți copiii
pentru greșelile oamenilor mari / 138

Părinții care nu își caută copiii
au inima bolnavă / 141

Părinții își dau examenele în fața copiilor,
nu în fața lumii / 143

Părinții nu-și asumă nefericirea copiilor lor / 146

Părinții sunt singurii care pot bate
telefoanele și tabletele / 148

Pentru un băiețel de patru ani, tati e un înger
și e mereu pe umărul lui stâng / 150

Petrece cu copilul tău timpul de care
are el nevoie, nu timpul de care ai nevoie tu / 152

Pune-ți ambiția cu tine, nu cu copilul tău! / 154

Relația cu tatăl copiilor stă în mâinile mamei / 155

Scrisoare către Moș Crăciun / 158

Școala nu se face pe viață și pe moarte / 160

Toate fetițele vor să fie prințese / 163

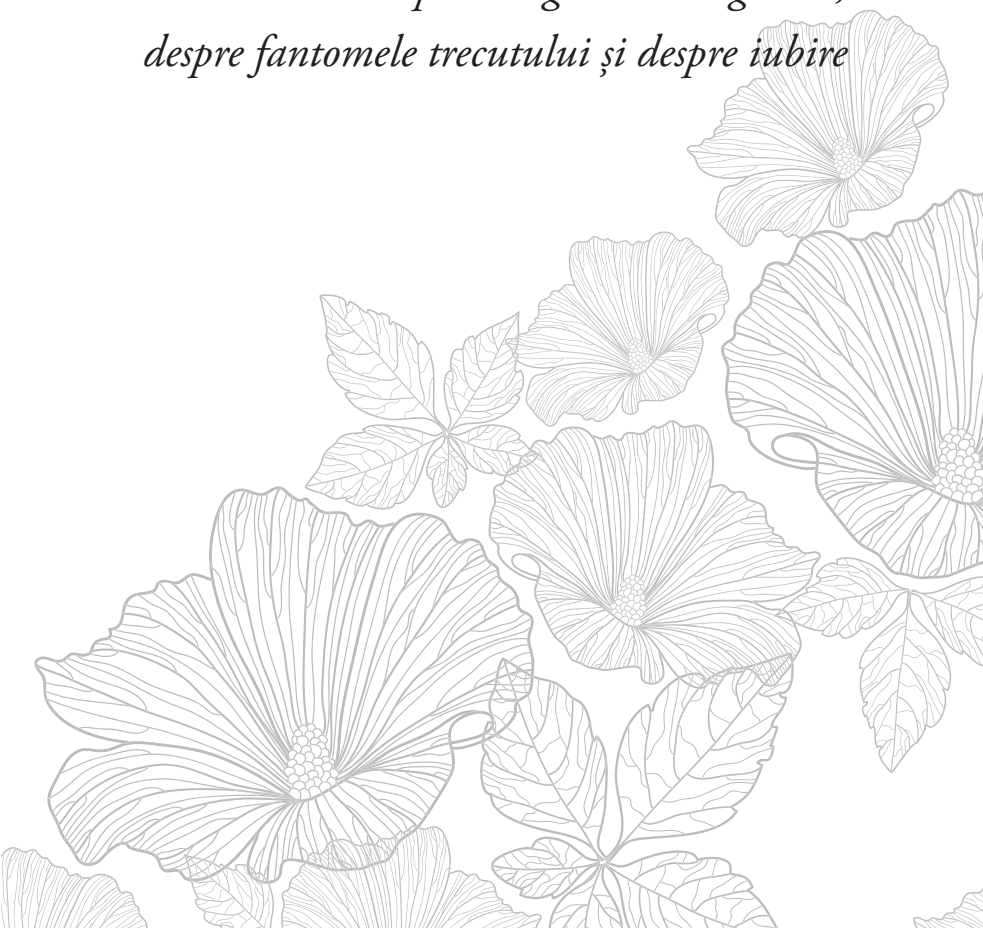
Trăiesc cea mai frumoasă
dintre toate iubirile posibile / 165

Vreau ce e mai bun pentru copilul meu
și eu nu mai sunt acum acel lucru / 166

Vine o zi în care copilul tău
își ia viața în propriile mâini / 168

PARTEA I

*...astăzi e și despre ropotul vieții,
despre imaginea din oglindă,
despre fantomele trecutului și despre iubire*

Astăzi e despre astăzi

Ziua de ieri nu mai există. Gata, s-a terminat. S-a sfârșit cu toate câte s-au întâmplat. Astăzi e o nouă zi, și abordarea trebuie să fie tot nouă. Fără resentimente. Fără să mai ținem minte ce ne-au auzit urechile ieri.

Astăzi poate să ne surprindă în orice moment. În oricare mașină din trafic poate fi cineva care să ne zâmbească în așa fel încât să dea la o parte orice nor din fața soarelui care strălucește doar pentru noi.

În orice colț de parc există acel copac asupra căruia putem să ne odihnim privirile câteva secunde, iar noi putem oricând să ne ridicăm privirea ațintită asupra unui pătrățel de asfalt și să vedem cerul. Milioane de oameni așteaptă cuminți, în case, în birouri, în mijloace de transport în comun, ca să le spună cineva: „Bună!“

Astăzi e o nouă zi.

Fă un pas înainte în ziua asta ori stai cuminte și lasă ușa deschisă să poată intra toate gândurile bune, toate acțiunile frumoase, toate întâmplările nemaiîntâmpalte.

Astăzi e o nouă zi.

Astăzi ai din nou șansa de a o lua de la capăt. Cunoaște un om nou, gustă ceva ce nu ai mai mâncat, fă un gest care să-ți schimbe perspectiva asupra întregii zile.

Astăzi e o zi numai pentru tine.

Suflecă-ți mânecele și apucă-te de lucrul acela pe care îl tot amâni. Pune mâna pe telefon și pune capăt poveștii care te tot trage în ziua de ieri și nu te lasă să intri în ziua de mâine.

Astăzi e cea mai potrivită zi să faci tot ce ți-ai propus. Îmbracă-te cu ce-ți place, cumpără un lucrușor care să te facă să zâmbești, uită-te în jurul tău la oameni și bucură-te. Ai o zi întreagă în care să faci ce vrei tu. Alege lucrurile care îți aduc fericire.

Lasă-l pe ieri în spate cu toate emoțiile neplăcute. Ia-le doar pe cele care ți-au făcut bine și alege să privești Partea Bună din tot ce ți s-a întâmplat. Fii tu Partea Bună din viața ta și a celor pe care îi întâlnești.

Pentru ieri e prea târziu, pentru mâine e prea devreme. Astăzi se întâmplă doar astăzi.

Astăzi e despre astăzi.

Totul este despre mine

Am atâtea lucruri de învățat despre mine înainte de a învăța totul despre sex, despre mâncare, despre iubire, despre trădare, despre politică, despre sport, totul despre ceilalți sau despre oricare.

Despre mine am de învățat cel mai mult și conștientizez în fiecare zi că totul este despre mine. Despre cum mă înalță și mă coboară ceea ce fac, despre cum mă slăbește sau mă îngrașă ceea ce mănânc, despre cum mă bucură sau mă întristează ceea ce iubesc, despre cum mă simt când vin sau când pleacă oamenii din viața mea. Fără nicio urmă de ipocrizie și cu riscul că aș putea fi înțeleasă greșit, cred că viața mea e despre mine. Și viața ta e despre tine și viața fiecăruia e despre el. Fiecare pas înainte e o competiție cu mine. Fiecare succes e al meu. Fiecare cădere îmi aparține și fiecare ridicare e muncită cu toți mușchii mei. De fiecare dată când am luat-o de la capăt a fost decizia mea. Fiecare kilometru alergat a fost cu mine, al meu. Fiecare kilogram pus și fiecare kilogram dat jos au fost ale mele. Fiecare hohot de râs mi-a aparținut, așa cum fiecare lacrimă a fost a mea sută la sută.

E despre noi. Suntem singurii care ne putem crea sau ne putem distruge viața. Oricât de simplu ar fi să putem da vina pe cineva, nimeni nu se poate ridica în locul nostru, nimeni nu poate să rezolve o problemă făcând pasul în lateral pe care trebuie să-l facem noi, nimeni nu poate merge pe drumul pe care trebuie să meargă alt om.

Tot ceea ce fac e despre mine: felul în care iubesc sau urăsc, felul în care îmi cresc copilul, felul în care mănânc sau mă mișc, felul în care îmi împlinesc visurile. Fiecare succes îmi aparține și fiecare eșec pot să-l depășesc doar eu.

Viața mea e despre mine.

Punct.

Singurul drept pe care mi l-am câștigat în stradă a fost libertatea. În frig, cu mâinile înghețate, cu corpul amorțit de ger, am stat în stradă și am strigat: „Libertate!“ Am luptat pentru libertatea mea, la propriu: cu teama, cu întunericul, cu amenințările, cu frigul, cu foamea.

M-am născut într-o familie care se supunea regulilor unei societăți bolnave. Am învățat la școli unde disciplina în executarea comenzilor era singurul criteriu de evaluare. Mi s-au interzis foarte multe lucruri: de la muzică, mâncare, întâlniri până la călătorii. Mi-era interzis să gândesc cu mintea mea și să mă exprim în concordanță cu ceea ce credeam. Trebuia să fiu cine au ales ei să fiu. Singurul „drept“ pe care îl aveam era să fiu ca toată lumea.

Ei bine, mi-am câștigat libertatea de a fi altfel. Am stat zile întregi în stradă, am mărșăluit și am strigat, iar într-un final am învins. Sunt un om liber să fiu eu. Mi-am câștigat acest drept în stradă. Aveam aproape douăzeci de ani. Îmi începeam viața. Liberă. De atunci nu m-a mai supus nimeni. Niciun sistem, niciun partid, niciun bărbat, niciun interes, niciun șef, nicio nevoie. Nimeni nu a reușit să mă pună în genunchi. Nu m-am lăsat folosită și nu au reușit să mă sperie.

Nu am luptat în stradă de dragul cuiva, nu m-au putut cumpăra, nu m-au putut intimida, am rezistat cu pumnii încleștați și de-atunci nu a mai fost nevoie să lupt vreodată pentru libertatea mea. La douăzeci de

ani am înțeles că, uneori, e nevoie de o revoluție ca să închei o etapă a vieții. Și când simt că lucrurile nu se schimbă firesc, „ies în stradă“. Scriu pe blog, urc pe scenă, mă duc în munți sau stau în câte-o biserică. Și fac revoluții. Unele sunt doar cu inima mea, altele cu mintea, uneori fac revoluții în relațiile cu cei apropiați, iar altele în munca mea.

O revoluție te conduce obligatoriu spre o evoluție. Nu mă tem să le declanșez. Știu că nu e confortabil. Că mai sunt și pierderi, că nu toată lumea înțelege și nu toți sunt de acord. Dar eu cred în creștere și, deocamdată, nu am găsit altă cale. De fiecare dată când sunt într-un blocaj, în mintea mea răsună cuvintele pe care le scandam acum aproape treizeci de ani: „Singura soluție, înc-o revoluție.“

Fiecare avem revoluțiile noastre. Eu le conduc pe ale mele. Stau în linia întâi și poate participa oricine. Și eu particip la revoluțiile altora dacă simt că vor produce și în viața mea efecte pozitive. Dacă simți că nu ești liber, că ești limitat, închis, blocat, restricționat... fă o revoluție. Recâștigă-ți toate drepturile pe care le ai ca om atunci când te naști.

Astăzi trăim într-o lume care ne lasă să fim cine suntem, să spunem ce gândim, să alegem ce ne place. Dacă te-ai nimerit lângă un om, într-un colectiv, într-o situație care-ți îngăduie libertatea, fă o revoluție. O să fie revoluția ta și o să-ți schimbe viața. Va fi o evoluție.

Prima primăvară din restul celor mai frumoase

Eu îmi fac singură jucării. Așa de bine cum mă distrez eu nu mă distrează nimeni. Eu nu aștept să mă ducă cineva la film, eu mă duc singură. Nu aștept să mă invite cineva într-un club. Îmi fac program și invit eu oameni dacă vreau asta. Nu stau supărată între patru pereți pentru că X sau Y nu m-a invitat la o cafea. Îl invit eu, dacă vreau să beau cu el, sau mă invit singură în cele mai sofisticate locuri.

Au fost vremuri în care îmi asociaz jucăriile, bucuriile cu diverși oameni. Mai am prieteni care, deși sunt trecuți de patruzeci de ani, dacă le spui de un eveniment, dacă îi chemi într-un loc, întrebă imediat: „Cine mai vine?“ „Merg io, ce, nu ți-e de-ajuns?“ Îmi place să răspund cu sarcasm... de fapt, îmi plăcea, pentru că nu mă mai interesează deloc această abordare. Acum mă duc doar unde vreau, cu cine vreau și, dacă nu vreau, nu mă duc.

Acum îmi planific singură și timpul, și vacanțele, și întâlnirile, și nopțile pe care le pierd, și zilele pe care le câștig. Știi exact cu ce cărți joc în mână. Și mai știi că, dacă eu organizez un eveniment și cineva nu ajunge la el, este pierderea lui. Așa cum știu că, dacă nu mă duc unde sunt invitată, e pierderea mea, nu a celui care m-a invitat. Că evenimentul lui se va desfășura la fel de bine și fără mine. Încerc să ajung acolo unde știu că e important pentru celălalt să fie susținut.

Asta e o altă poveste. Există evenimente care prin simpla ta prezență câștigă un plus de credibilitate.

Scrise într-un stil viu, direct și lipsit de false menajamente, reflecțiile Mirelei Retegan sunt izvorul unei neprețuite înțelepciuni de viață. Fascinante și surprinzătoare, mărturisirile sale ne pun în față o adevărată oglindă, în care sufletele noastre se reflectă perfect. Dacă citim cu atenție, dacă alegem să urmăm în profunzime firul neprevăzut al gândurilor sale, ne vom regăsi mereu pe noi înșine, cu propriile noastre ezitări și incertitudini, cu dorințele și cu așteptările noastre, cu toate surprizele plăcute și neplăcute pe care ni le rezervă viața. Prietenoase și amuzante, dar atât de sincere, confesiunile sale despre copii, iubire și credință, ca și cele despre fericire, prieteni și cotidian sunt, în cele din urmă, semnul unui respect profund pentru viață și pentru oameni. Învățătura pe care aceste confesiuni o transmit este extraordinar de simplă: viața noastră e despre noi înșine și nu trebuie să o lăsăm să ne scape printre degete.